

ימי בין המצרים ותשעה באב

תשעה באב הוא יום תענית המסיים את ימי בין המצרים, שראשיתם ב"ז בתמוז. המקור לצום תשעה באב בדברי הנביאים ונקבע במשנה לציון חורבן בתי המקדש - חורבן בית ראשון בשנת 422 לפנה"ס בידי צבאו של נבוכדנצר השני מלך בבל, וחורבן בית שני בשנת 70 לספירה בידי הצבא הרומי ובראשו המצביא טיטוס. התענית חלה ביום ט' באב, והיא מהווה את שיא האבלות של תקופת ימי בין המצרים. במקרה שט' באב חל בשבת (כמו השנה), התענית נדחית לי' באב.

בתענית זו מתאבלים גם על אסונות נוספים שאירעו לעם היהודי לאורך הדורות, לאו דווקא בתאריך זה, ובמיוחד על אסונות שהתחוללו בתאריך סמוך לתשעה באב. תענית זאת היא החמורה מבין ארבע התעניות על חורבן בית המקדש.

לפי המסורת, לעתיד לבוא, תשעה באב, כשאר הצומות על החורבן, יהפוך ליום של חג ושמחה. (מתוך ויקיפדיה)

"את הזנחת התשעה באב בציבורנו בכלל, אני רואה כאות להפלגה שאין עימה הגה מכוון של אידאה מרכזית. אנו אומרים לחנך את הנוער לחיים חלוציים, לחי הגשמה... כיצד נגיע לכך? האמנם יעלה זרע זה על סלע צחיח, על רצפת אספלט! גם אידאה זקוקה לקרקע תחוח בה תוכל להעמיק שורשים." (ברל כצנלסון, מקורות לא אכזב)

רצ"ב קישורים לפעילויות

- [ואהבת לרעך כמוך... זה כלל גדול בתורה" גיליון חמ"דת 38](#)
- [יום אהבת ישראל - גיליון חמ"דת 26](#)
- [ימי בין המצרים - גיליון חמ"דת 2](#)
- [מן המצר קראתי י-ה החוברת מופיעה בקטלוג הפרסומים בקישור זה](#)
- [שלושה הרים בירושלים](#)